

Føroya Sosial-Demokrat

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRØÐURSKAPUR

Nr. 14

Lýsingarprísir fyri mm: 20 oyru á
1. síðu, 15 oyru á 3. og 4. síðu

Hósdagin 15. mars 1951

Bladið verður bílagt á posthúsinum, og
kostar kr. 2,50 + porto um fjórðingsárið

25. árg.

Bjarne Christensen dømdur.

Mikumorgunin kl. 5 min. yvir 9 var rætturin settur, ið døma skuldi brennivargin Bjarne Christensen. Dómarin setti rættin, og við lutakasti vórðu teir 11 nevningarnir av teim 15 møttu úttiknir. Hesir vóru:

Joen J. Henriksen, Sörvági
Joen Hentze, Skúoy
Jacob Samson, Klakksvík
Hans P. Jacobsen, Haldarsvík
Poul H. J. Joensen, Sandavági
Dánjal Niclasen, Miðvági
Georg Thomsen, Tvöroyri
Petur á Steig, Sandavági
Johs. Petersen, Tórshavn
Johan Nolsöe, Vági
J. D. Joensen, Sörvági
Chr. Nielsen, Ströndum.

Hesir máttu so, hvør sær, reisa seg upp og siga: „Eg lovi uppá æru og samvitsku“ — at teir skuldu vera rættvisir.

Sinamilum valdu nevningarnir Poul Joensen, lærara, Sandavági, til formann.

Siðan fór Bjarne Christensen í vitnistólin, og farið varð undir at gjøgnumganga klaguskriðið. Frammanundan var upplýst, at átaladi er föddur 25. sept. 1926 og sostatt er 24 ár.

Hann er klagður fyri:

- at hava sett eld á eitt gólv-teppi í loftshæddini har hann búði í Keypmannahavn, men tá henda kлага er vordin so gomul, verður tiltala fráfallin.
- at hava stolið ein bil í Helle-rup um várið 1946, eins og hann somu nátt hevur stolið eina flösku av portvíni.
- 14.-10 1947, kl. 1 um náttina at vera farin inn í kaseranbygningin í Ringsted, har hann, ávirkaður av rúsdrekka, setti eld á ein tvist-klodda, ið lá í einum bili. Seinni somu nátt farin uppá loftið har og sett eld á ein kassa við træull.
- Skadagrav: 96.609,64 kr.
- 14.-2. 1948 millum kl. 1 og 1½ at hava sett eld á nokur blöð í eini bókhýll inni í offisersmessuni í Holbæk kasernu, og siðan sett eld á í einari trappuuppgongd.
- 14.-7. 1948 kl. 2 um náttina at hava sett eld á ein last-

bil í Keypmannahavn, har ein maður sat inni í húsinum og svav og ein annar lá og svav uppi á hálminum, ið hann festi í.

Skadagrav: 650 kr. f. hálmin og 10.000 kr. f. bilin.

- 14.-10. 1948 í St. Kongens-gade politistøð í Keypmh. at hava stolið ein politituniform og eina lummalykt, siðan spælt politit og seinni grivið alt niður í Norðsjællandi.

Skadagrav: 235 kr.

- 23.-12. 1948 rúsaður at hava kollvelt eina kiosk í Kpmhvn.

Skadagrav: 40—50 kr.

- í tíðini frá februar—juni 1950 í Tórshavn at hava selt 8 fl. av akvavit fyri 40—50 kr. stk.

- at hava stolið ein klædning og ein fyllupenn frá íslendinginum Herman Sigurdson.

- 21.-5. 1950 kl. 0,45 at hava fest í ein kassa við hálmi úti í Tinganesi, og harvið orsakaði tann stóra brand-skadan har.

Frá eldstaðnum var hann farin aftur til Hotel Djurhuus, har hann búði og steðgaði uttanfyri. Løtu seinni kom Magnus Simonsen har og segði honum, at tað brendi úti í Tinganesi, til tess svaraði hann: Det gør det maaske ogsaa. Seinni somu nátt var hann undir slökkingini dattin niður á brandstaðnum. Orsakað av hesum varð hann koyrdur á hospitalið, har hann kom undir læknaannsókn. Í sinum óvursinnu máttu 9 menns til at halda honum. Læknaváttan frá Pauli Dahl, yvirlækna vil vera við at maðurin hevur simulerað ørur, men hetta heldur rætturin ikki bera til. Sjálvur sigur hann seg ikki minnst atferð sína.

Í samband við Tinganesbrandin er skadagravið: 465.971,30 kr. Kl. 3 korter til 12 var rættarfundurin slitin og settur aftur kl. 2. har framhildið varð við Hotel Føroyar-brandinum.

- 2.-6.-50 um kl. 0,44 at hava fest í ermuna á einum frakka ið hekk í ganginum á Hotel Føroyum, og orsakað at all-

(Framh. á 2. síðu)

Dánjal Johs. Joensen

Seinasta mánakvöld andaðist ein vælkendur Viðingur, Dánjal Jóhs. Joensen, vanligi nevndur Dáli, 90 ára gamalur. Seinni árin hevur hann verið búsitandi í Klakksvík, og doyði nú av ellisbrekum á Klakksvíkar sjúkrahúsi.

Seinasta summer doyði kona hansara, Jóhanna.

Við honum er ein av teimum góðum, gomlu hetjunum farin, og millum slekt og vinir vil hann verða stórliga saknaður, tí hann var ógvuliga nógv avhildin og væl umtóktur. Hann var ein av teimum stillu í samfelaginum, men hetta stillsemi og spaka lyndið var ikki einssigandi við tørvandi arbeiðssemi. Nei, alt annað, tað vera neyvan nógvir, ið kunnu vísa á avreksverk í tann mun sum hann.

Á Viðareiði eru soleiðis nokur og 50 hús, av teimum hevur hann bygt nokur og 40, umframt umvølingararbeiðir og byggjan av úthúsum í hóptali. Eisini í øðrum bygðum var hann vanur at vera og smíðja hús, og á yngri árum sínum plagdi hann at vera í Klakksvík um várarnar og gera skip til.

Ein skuldi trú at hetta arbeiðið hevði tikið alla tíð hansara, men so var ikki. Hann róði út tað sama sum aðrir menn, fleygaði. velti og gjørdi annað heimaarbeiði. Hansara partur lá onganantið eftir, hvorki á landi ella sjógv, og hartil var tað altíð dygdarverk, sum ikki ómakaði nokrum at koma aftur um aftur fyri at gera tað betri.

Hann var álitismaður bæði á sjógv og landi, og hevur gjørt mong roynisbrøgdini, men lítillátur, sum hann var, tosaði hann aldri um hetta.

Lesandi maður var hann sum fáur, og hann visti, hvat hann las og dugdi at greiða frá tí á ein sjáldsama áhugaverdan hátt. Sum ein væl mentaður og andliga sinnaður maður var tað bert dygdargóður lestur, hann leitaði eftir, og hetta eyðkendi alla hansara talu.

Seinnu árin vóru eyguni so brekaði, at hann fekk ikki lisið, og tað var honum ein stórusaknur.

Eitt langt, ríkt og arbeiðssamt lív er at enda komið, men prýðiligt er tað minni, ið hann, við dagligum sliti og strevi hevur sett eftir seg.

Nú stundar hann móti tí síðsta

hvíldarstaðnum, tí staðnum, ið hann sjálvur segði seg hava lagt sítt størsta arbeiði í — kirkjugarðinum.

Friður veri yvir minni tínum.

So verða teir eyðrænd- ir — prísokraðir av afturhaldinum

Sum greitt er frá seinast hava hinir sameindu sambandsflokkarnir dungað tær neyðsynjarvörur, ið ikki ávirka pristalið, undir í tolli.

Og so ósmædnir eru afturhaldsflokkarnir, at teir rópa út sum eina vælgerð, at okurtollurin skal verða nýttur til at seta niður pristalið, skerja arbeiðaranna og lønløntu manna keypikraft.

Lat okkum taka eitt dømi:

Av húshaldsvörum ávirka vanligu bara helvtin pristalið, meðan hin helvtin, ið eitt húshald má hava, ávirkar ikki pristalið. Og tá ið nú afturhaldið ber seg so at, at tað prishækkar vörurnar, ið ikki ávirka pristalið, niður, verður hin arbeiðandi fjøldin ikki at orka at keypa ta av tollinum dýrkaðu neyðsynjarvöru.

Vit taka eitt dømi:

Eitt hús, hvørs forsyrgjari vann 6000 kr., brúkti fyri 3000 kr. av vörum, sum avgera pristalið og 3000 kr. av vörum, sum ikki ávirka pristalið, má nú aftaná ta nýggju prís- og tollskipanina hjá afturhaldinum geva 2000 kr. fyri pristalsvörurnar og 4000 kr. fyri ikki-pristalsvörurnar, alto so 6000 kr. sum undan nýskipan afturhaldsins. Men tað at pristalsvörurnar gingu kunstiga niður ber við sær, at tað minskar tær 6000 kr. hjá forsyrgjaranum niður í 5000 krónur.

Fólkaflokkurin og sambandsflokkurin hava so statt reitt so fyri arbeiðarafjældini, at nevndi forsyrgjari nú fær bara 5000 kr., har ið hann áður fekk 6000 kr. at keypa neyðsynjarvörur fyri, ið nú kosta 6000 kr.

Hesir flokkar hava so statt rænt 1000 kr. av 6000 kr. frá lønarbeiðaranum, uttan at hava minkað um prísina á teim samlaða húshaldsvörum.

**Haldið
Socialin**